

Мельник О.О.

здобувач вищої освіти ступеня магістр ННІ
№3 НАВС

науковий керівник: **Куценко Д.В.**

старший науковий співробітник наукової
лабораторії з проблем забезпечення
публічної безпеки і порядку ННІ №3 НАВС,
к.ю.н.

КЕРІВНИК ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ОРГАНУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ, ЯК СУБ'ЄКТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ТА ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ

Хто ті люди, які організовують діяльність органу національної поліції України? Спрямовують її на виконання законів держави, приймають управлінські рішення, підбирають, розставляють і виховують особовий склад, контролюють виконання ним службових обов'язків, мають великі власні обов'язки й права і несуть персональну відповідальність за функціонування системи? Які функції управління повинні брати на себе особисто ?

Ефективність управлінського процесу, настроїв людей у підрозділі, стосунки між працівниками залежить від багатьох факторів: безпосередніх умов роботи, професійних якостей кадрових працівників, рівня керівного складу і т.п.

Дійсно, багато в чому робота підрозділу залежить від керівника. Не випадково один із відомих спеціалістів у галузі соціальної психології Г.Сельє писав: «Вибір місця роботи слід починати з вибору керівника».

Керівник – це особа, яка наділена правом прийняття рішень і виступає єдиначальником у межах наданих йому повноважень.

Місце, яке займає керівник в ієрархії органу національної поліції, а також ступінь усвідомлення ними можливостей впливати на підпорядковані підрозділи вповні розкриваються в процесі управління.

Роль керівника територіального підрозділу виявляється в його здатності реалізувати цілі вищого органу шляхом здійснення покладених на нього функцій.

Керівник повинен одночасно організовувати діяльність підлеглої системи на виконання різних завдань: охорону громадського порядку і боротьбу зі злочинністю, профілактику загальної злочинності та індивідуальної профілактики. Залежно від завдань, які стоять перед керівником, визначаються його функції у сфері організації, аналізу, прогнозування, контролю та обліку, підготовки кадрів тощо.

Відповідно до ст. 19 Конституції України, посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами нашої держави. Від реалізації цього положення значною мірою залежить правильна діяльність державного апарату, функціонування підприємств, установ і організацій усіх форм власності, своєчасне і справедливе вирішення соціальних проблем, забезпечення реалізації конституційних прав та свобод людини і громадянина, законних інтересів юридичних осіб.

Основні повноваження керівника поліції згідно Ст. 22 «Про Національну поліцію України» :

Керівник поліції:

- очолює поліцію та здійснює керівництво її діяльністю, забезпечує виконання покладених на неї завдань;
- у межах компетенції організовує та контролює виконання поліцією Конституції та законів України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, наказів міністерств, а також наказів і доручень Міністра внутрішніх справ України з питань, що належать до сфери діяльності поліції;
- вносить на розгляд Міністра внутрішніх справ України пропозиції щодо забезпечення формування державної політики у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку, охорони та захисту прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, надання поліцейських послуг;
- розподіляє обов'язки між своїми заступниками;
- приймає на службу та звільняє зі служби, призначає та звільняє з посад поліцейських відповідно до положень цього Закону;
- призначає на посади та звільняє з посад у порядку, визначеному законом та іншими нормативно-правовими актами про державну службу, державних службовців апарату центрального органу управління поліції;
- виконує повноваження керівника державної служби в органі відповідно до законодавства про державну службу та здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

Кожен керівник територіального органу національної поліції України – це особистість зі своїм характером, своїм баченням проблеми, досвідом і знаннями. Але це не виключає необхідність для кожного керівника відповідати певним загальним вимогам. Насамперед, це компетентність в охороні правопорядку та боротьбі зі злочинністю, глибоке розуміння особливостей поставлених завдань, вірність присязі, ідейна загартованість та патріотизм.

У роботі з керівним складом необхідно виходити з того, що управління вже стало професією і не рахуватися з цим неможливо. Тому керівник нової генерації повинен бути професіоналом з високим рівнем управлінської

майстерності, з фундаментальними знаннями правознавства, економіки, психології, зі здатністю своєчасно реагувати на внутрішні зміни середовища діяльності, який використовує передові прийоми і методи управління і не тільки знає, що робить, але здатний і показати, як це потрібно зробити.

Керувати – це значить примусити вірити в необхідність того, що належить зробити. Досягнення подібного ефекту управління – одне з найважливіших завдань керівника.

Конституція (ст.3) проголосила, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. «Кожна людина має невід'ємне право на життя. Ніхто не може бути свавільно позбавлений життя. Обов'язок держави захищати життя людини. Кожен має право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань» (ст. 27 Конституції України).

Реформаторські процеси, що сьогодні відбуваються в органах Національної поліції України, їх спрямованість на забезпечення високої ефективності та якості діяльності, зумовлюють актуальність завдання пошуку та запровадження нових підходів у сферу роботи з персоналом, побудови її якісно нової моделі. Її загальна спрямованість може бути виражена стислою формулою: “ Потрібні люди на потрібних місцях ”. Реалізація цієї формули передбачає впровадження сучасних методів управління, забезпечення його більшої гнучкості, використання сучасної системи стимулювання персоналу, розвиток лідерства, врегулювання механізму оплати праці, вдосконалення умов служби та застосування інших заходів. В той же час, ця формула відображає і реальний підхід до персоналу як до найбільш цінного ресурсу організації, залежність якості послуг, що надаються населенню, від ефективного управління персоналом.

Визначальну роль у забезпеченні високої якості управління персоналом відіграють керівники органів та підрозділів внутрішніх справ. Саме компетентність керівників є ключовим елементом кадрового потенціалу організації. Сучасний керівник повинен вільно володіти методами управління, механізмом вироблення, прийняття та організації виконання управлінських рішень, усвідомлювати відповідальність за свою управлінську поведінку, можливі наслідки управлінських дій, усувати бар'єри, які заважають працівникам розуміти та задовольняти очікування громадян. Саме тому, належне місце у системі підготовки та підвищення кваліфікації керівників повинні знайти навчальні програми з теорії та практики управління, стратегічного управління, управління персоналом, організаційної поведінки, формування лідерських якостей, формування команд та інші.

Підвищенню кваліфікації керівників, забезпеченню їх необхідної управлінської компетенції сприятиме створення за досвідом зарубіжних країн громадської структури (асоціації), яка б об'єднувала керівників органів та підрозділів внутрішніх справ. Участь у таких об'єднаннях дає можливість керівникам розширити уявлення щодо можливих управлінських підходів, допомагає визначити сенс професійної поведінки, породжує впевненість у своїх діях, розширює перспективи кар'єри тощо.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1991. - № 30. – Ст. 141. Зміни і доповнення від 08.12.2004. // Відомості Верховної Ради України. – 2005. - № 2. – Ст. 44.
2. Закон України «Про Національну поліцію».
3. Закон України «Про державну службу» від 10.12.2015 р. № 889-VIII.
4. Основи управління в органах внутрішніх справ : навч. посіб. / [О. М. Бандурка, В. М. Бевзенко.
5. МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Х.: ХНУВС, 2011. – 591 с. – [М. Василенко та ін.] ; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Х.: ХНУВС, 2011. – 591 с. – (Бібліотека слідства та дізнання). (Бібліотека слідства та дізнання).
6. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади : указ Президента України від 9 груд. 2010 р. № 1085 (зі змінами, внесеними Указом від 30 черв. 2011 р. № 717).
7. Наказ МВС України № 456 від 10.06.1999 р. “Про внесення змін і доповнень до інструкції Про відбір кандидатів на службу в органи внутрішніх справ України, затв. наказом МВС України від 31.01.1996 р.”.